

Brusel 23. listopadu 2023
(OR. en)

15664/23

LIMITE

TELECOM 342
COMPET 1139
MI 1005
CODEC 2196

POZNÁMKA

Odesílatel:	Výbor stálých zástupců (část I)
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	15461/23
Č. dok. Komise:	6845/23
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře) – obecný přístup

I. ÚVOD

1. Dne 23. února 2023 přijala Komise návrh nařízení o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře)¹.

¹ Dokument 6845/23.

2. Hlavním cílem návrhu, založeného na článku 114 Smlouvy o fungování EU, je snížit zbytečně vysoké náklady na zavádění infrastruktury elektronických komunikací, které jsou částečně způsobeny postupy udělování povolení před zavedením nebo modernizací sítí, urychlit jejich zavádění, poskytnout právní jistotu a transparentnost a zajistit účinnější procesy plánování a zavádění pro provozovatele veřejných sítí elektronických komunikací.

II. ČINNOST V RÁMCI JINÝCH ORGÁNŮ A INSTITUCÍ

3. V Evropském parlamentu byl výborem příslušným pro tento návrh jmenován Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE). Zpravodajem je poslanec EP Alin Mituța (Renew Europe, RO). Plenární zasedání o tomto návrhu hlasovalo dne 3. října 2023.
4. Evropský hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko k tomuto návrhu dne 12. července 2023. Výbor regionů rozhodl, že k tomuto návrhu stanovisko nevydá.

III. ČINNOST V RÁMCI RADY

5. V Radě byla posouzením návrhu pověřena Pracovní skupina pro telekomunikace a informační společnost (dále jen „Pracovní skupina TELECOM“). Předsednictví vypracovalo čtyři kompromisní návrhy, které byly projednány na třinácti zasedáních pracovní skupiny TELECOM v období od 7. března do 14. listopadu 2023.
6. Pracovní skupina TELECOM se na svém posledním zasedání dne 14. listopadu 2023 dohodla, že znění návrhu předloží Výboru stálých zástupců.

7. Dne 22. listopadu 2023 potvrdil COREPER znění uvedené v příloze této poznámky, rozhodl o jeho předložení Radě a navrhuje, aby Rada na zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku (telekomunikace) dne 5. prosince 2023 přijala obecný přístup k návrhu.

IV. ZÁVĚR

8. Rada se vyzývá, aby na zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku (telekomunikace) dne 5. prosince 2023 přijala obecný přístup k návrhu opatření ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře) ve znění uvedeném v příloze tohoto dokumentu.

2023/0046 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací
a o zrušení směrnice 2014/61/EU (akt o gigabitové infrastruktuře)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální ekonomika v posledním desetiletí zásadním způsobem mění vnitřní trh. Vizí Unie je digitální ekonomika s udržitelnými ekonomickými a sociálními přínosy, které jsou založeny na špičkovém a bezpečném připojení všude a pro všechny v Evropě. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura založená na sítích s velmi vysokou kapacitou (VHCN) je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky. Má strategický význam pro sociální a územní soudržnost a celkově pro konkurenceschopnost Unie a její vedoucí postavení v digitální oblasti. Všichni lidé, jakož i soukromý a veřejný sektor by tedy proto měli dostat příležitost být součástí digitální ekonomiky.

² Úř. věst. C , , s. ..

³ Úř. věst. C , , s. ..

- (2) Během pandemie COVID-19 se rychlý vývoj technologií, exponenciální růst objemu širokopásmového datového provozu a zvýšená poptávka po pokročilé konektivitě s velmi vysokou kapacitou ještě více zrychlily. V důsledku toho byly z větší části splněny cíle stanovené v Digitální agendě z roku 2010⁴, avšak zároveň rovněž zastaraly. Podíl domácností, které mají přístup k internetu o rychlosti 30 Mb/s, se zvýšil z 58,1 % v roce 2013 na 90 % v roce 2022. Dostupnost pouhých 30 Mb/s však již v budoucnu neobstojí a není v souladu s novými cíli stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972⁵ pro zajištění konektivity a široké dostupnosti sítí s velmi vysokou kapacitou. EU proto v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481⁶ stanovila aktualizované cíle pro rok 2030, které lépe odpovídají očekávaným potřebám v oblasti konektivity v budoucnosti, kdy by všechny evropské domácnosti měly být pokryty gigabitovou sítí a všechny obydlené oblasti pokryty sítí 5G.
- (3) K dosažení těchto cílů jsou zapotřebí politiky, které urychlí budování pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou kapacitou a sníží náklady na ně v celé Unii, včetně řádného plánování, koordinace a snížení administrativní zátěže.
- (4) *vypouští se*
- (5) Zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou (jak jsou definovány ve směrnici (EU) 2018/1972) v celé Unii vyžaduje značné investice, jejichž významnou část představují náklady na stavební práce. Sdílení fyzické infrastruktury by omezilo potřebu nákladných stavebněinženýrských prací a zefektivnilo zavádění pokročilého širokopásmového připojení.
- (6) Hlavní část nákladů na budování VHCN lze přičíst neefektivnosti v procesu zavádění, související s: i) využitím existující pasivní infrastruktury (jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupy, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce); ii) překážkami souvisejícími s koordinací stavebních prací; iii) zatěžujícími administrativními postupy pro udělování povolení; a iv) překážkami týkajícími se budování sítí uvnitř budov, což má za následek značné finanční překážky, zejména ve venkovských oblastech.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, 19.5.2010, COM(2010) 245.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

⁶ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2481 ze dne 14. prosince 2022, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030 (Úř. věst. L 323, 19.12.2022, s. 4).

- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU⁷, která byla přijata v reakci na potřebu snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení, obsahovala opatření týkající se sdílení infrastruktury, koordinace stavebních prací a snižování administrativní zátěže. V zájmu dalšího usnadnění zavádění VHCN včetně optických sítí a sítí 5G vyzvala Evropská rada ve svých závěrech o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 k přijetí balíčku dodatečných opatření na podporu stávajících a nových potřeb ohledně zavádění sítí, mimo jiné prostřednictvím přezkumu směrnice 2014/61/EU.
- (8) Opatření stanovená ve směrnici 2014/61/EU přispěla k méně nákladnému budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Tato opatření by však měla být posílena v zájmu dalšího snížení nákladů a urychlení budování sítí.
- (9) Opatření zaměřená na zvýšení účinnosti využívání existujících veřejných a soukromých infrastruktur a na snížení nákladů a překážek při provádění nových stavebněinženýrských prací by měla významně přispět k zajištění rychlého a rozsáhlého budování VHCN. Tato opatření by měla zachovat účinnou hospodářskou soutěž, aniž by byla narušena bezpečnost, zabezpečení a bezproblémový provoz existující infrastruktury.
- (10) Některé členské státy přijaly opatření ke snížení nákladů na zavádění širokopásmového připojení, mimo jiné tím, že překračují rámec ustanovení směrnice 2014/61/EU. Tato opatření se však v jednotlivých členských státech stále velmi liší a vedou k dosahování různých výsledků v rámci Unie. Rozšíření některých těchto opatření v rámci Unie a přijetí nových posílených opatření by mohlo výrazně přispět k lepšímu fungování jednotného digitálního trhu. Spolupráci podniků veřejných služeb navíc někdy brání rozdílné regulační požadavky a nejednotné provádění pravidel Unie. Tyto rozdíly mohou rovněž vytvářet překážky vstupu nových podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné elektronické komunikační sítě nebo přiřazená zařízení (podle definice ve směrnici (EU) 2018/1972 (dále jen „provozovatel“). Tyto rozdíly mohou rovněž uzavřít cestu k novým obchodním příležitostem a bránit rozvoji vnitřního trhu pro využívání a budování fyzických infrastruktur pro VHCN. Opatření oznámená ve vnitrostátních plánech a zprávách o provádění přijatých členskými státy podle doporučení Komise (EU) 2020/1307⁸ navíc nepokrývají všechny oblasti směrnice 2014/61/EU ani neřeší všechny otázky jednotným a úplným způsobem. Je tomu tak navzdory tomu, jak zásadní význam má přijetí opatření v rámci celého procesu zavádění a napříč odvětvími, aby bylo dosaženo soudržného a významného dopadu.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).

⁸ Doporučení Komise (EU) 2020/1307 ze dne 18. září 2020 o společném souboru nástrojů Unie ke snížení nákladů na zavedení sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného přístupu k rádiovému spektru 5G příznivému pro investice v zájmu posílení konektivity na podporu hospodářského oživení po krizi COVID-19 v Unii (Úř. věst. L 305, 21.9.2020, s. 33).

- (11) Cílem tohoto nařízení je posílit a harmonizovat práva a povinnosti platné v celé Unii s cílem urychlit zavádění VHCN a meziodvětvovou koordinaci včetně sítí páteřních a sítí podporujících standard 5G. To pomůže podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat sítě elektronických komunikací dosáhnout úspor z rozsahu. Nedostatek vysoce kvalitní konektivity v Unii může mít silný dopad na navazující přeshraniční obchod a poskytování služeb, neboť mnoho služeb lze poskytovat pouze tehdy, je-li v celé Unii zavedena dostatečně výkonná síť. Toto nařízení sice zajišťuje lepší rovné podmínky, ale nebrání přísnějším nebo podrobnějším vnitrostátním pravidlům v souladu s právem Unie, která slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury nebo umožňují účinnější budování nové fyzické infrastruktury tím, že doplňují práva a povinnosti stanovené v tomto nařízení nebo jdou nad jejich rámec a poskytují řešení s cílem lépe dosáhnout jeho cílů. Členské státy by například mohly jít nad rámec ustanovení o koordinaci stavebních prací jejich použitím i na projekty financované ze soukromých zdrojů nebo požadavkem, aby bylo jednotnému informačnímu místu poskytováno více informací o fyzické infrastruktuře nebo plánovaných stavebních pracích v elektronické podobě nebo uplatněním kratších lhůt, pokud tím neporušují právo Unie včetně ustanovení tohoto nařízení.
- (12) V zájmu zajištění právní jistoty, a to i pokud jde o zvláštní regulační opatření uložená podle části II hlavy II kapitol II až IV směrnice (EU) 2018/1972 a směrnice 2002/77/ES⁹, by ustanovení těchto směrnic měla mít přednost před tímto nařízením. Tímto nařízením není dotčena možnost vnitrostátních regulačních orgánů zachovat nebo zavést opatření, která nespadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, jako jsou povinnosti přístupu k rozvodům uvnitř budovy, v souladu se směrnicí (EU) 2018/1972.
- (13) Pro provozovatele, zejména pro nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější opětovně využít k zavádění VHCN nebo přiřazených zařízení již existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných veřejných služeb. Tak je tomu zejména v oblastech, kde není k dispozici vhodná síť elektronických komunikací, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími mohou navíc podstatně snížit potřebu stavebních prací souvisejících s budováním sítí s velmi vysokou kapacitou. Toto opětovné použití může rovněž snížit společenské a ekologické náklady spojené s těmito pracemi, jako je znečištění, hluk a dopravní problémy. Toto nařízení by se proto mělo použít nejen na provozovatele, ale i na vlastníky nebo držitele práv na užívání rozsáhlé a všudypřítomné fyzické infrastruktury vhodné pro uložení prvků sítí elektronických komunikací, mezi něž patří např. fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vody a kanalizace a odvodňovacích systémů, vytápění a dopravních služeb. V případě držitelů práv to nemění žádná vlastnická práva třetích osob. Za tímto účelem by měla být případně zohledněna i práva nájemců.

⁹ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací ([Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21](#)).

- (14) Pro lepší budování VHCN na vnitřním trhu by toto nařízení mělo stanovit práva pro podniky poskytující veřejné elektronické komunikační sítě nebo přiřazená zařízení (včetně podniků veřejné povahy) na přístup k fyzické infrastruktuře bez ohledu na její umístění za spravedlivých a přiměřených podmínek v souladu s obvyklým výkonem vlastnických práv. Povinností umožnit přístup k fyzické infrastruktuře by neměla být dotčena práva vlastníka půdy nebo budovy, na níž nebo v níž je infrastruktura umístěna.
- (15) Zejména by s ohledem na rychlý rozvoj poskytovatelů bezdrátové fyzické infrastruktury, jako jsou například „věžové společnosti“, a jejich stále významnější úlohu jakožto poskytovatelů přístupu k fyzické infrastruktuře vhodné k instalaci prvků bezdrátových sítí elektronických komunikací, jako jsou například 5G, měla být rozšířena definice „provozovatele sítě“ nad rámec podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat sítě elektronických komunikací a provozovatelů jiných typů sítí, jako je doprava, plyn nebo elektřina, tak, aby zahrnovala i podniky zajišťující přidružená zařízení, na něž se tak začnou vztahovat všechny povinnosti a výhody stanovené v tomto nařízení s výjimkou ustanovení týkajících se fyzické infrastruktury uvnitř budovy a přístupu.
- (15a) Členské státy mohou rozšířit povinnosti stanovené v tomto nařízení na subjekty, které nespádají do oblasti jeho působnosti, jako jsou organizační jednotky, které nejsou ze zákona vybaveny právní subjektivitou, mají způsobilost k právům a právním úkonům a mohou se plně účastnit hospodářských transakcí, nebo podniky, které jsou držiteli koncese od veřejných subjektů.
- (16) Vzhledem k nízké diferenciaci může být ve fyzických zařízeních sítě často uložena široká škála prvků sítí elektronických komunikací současně, a to bez vlivu na hlavní poskytovanou službu a s minimálními náklady na přizpůsobení. Mezi tyto prvky patří prvky schopné dodávat síť VHCN v souladu se zásadou technologické neutrality. Fyzickou infrastrukturu, která je určena pouze k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sama stala aktivním prvkem sítě, lze proto v zásadě využít k uložení kabelů nebo vybavení elektronických komunikací nebo jakéhokoli jiného prvku sítí elektronických komunikací, bez ohledu na její stávající využití nebo její vlastnictví, obavy ohledně bezpečnosti nebo budoucí obchodní zájmy vlastníka infrastruktury. Fyzickou infrastrukturu veřejných komunikačních sítí lze také v zásadě využít k uložení prvků jiných sítí. Proto mohou provozovatelé veřejných sítí elektronických komunikací ve vhodných případech poskytnout přístup ke svým sítím pro účely budování nových sítí. Aniž je dotčeno sledování specifického obecného zájmu spojeného s poskytováním hlavní služby, měly by zároveň být podporovány synergie mezi provozovateli sítí s cílem přispět k dosažení digitálních cílů uvedených v rozhodnutí (EU) 2022/2481.

- (17) Pokud neexistuje odůvodněná výjimka, mohou být v prvcích fyzické infrastruktury vlastněné nebo ovládané subjekty veřejného sektoru, i když nejsou součástí sítě, rovněž uloženy prvky sítě elektronických komunikací a měly by být v těchto případech zpřístupněny s cílem usnadnit instalaci síťových prvků VHCN, zejména bezdrátových sítí. Prvky fyzické infrastruktury jsou například budovy včetně střech a částí fasád, vstupy do budov a jakýkoli jiný objekt včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, mýtné rámy, zastávky autobusů a tramvají či stanice metra a vlaková nádraží. Je na členských státech, aby určily konkrétní kategorie fyzické infrastruktury vlastněné nebo ovládané subjekty veřejného sektoru na svém území, na něž se povinnost přístupu nemůže vztahovat, například z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo ekologické hodnoty.
- (18) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno jakékoli specifické ochranné opatření potřebné k zajištění národní bezpečnosti, ochrany a lidského zdraví, bezpečnosti a integrity sítí, zejména kritické infrastruktury vymezené vnitrostátními právními předpisy, a k zajištění toho, že nebude dotčena hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě, zejména u sítí pro zásobování vodou určenou k lidské spotřebě. Vytvoření trhu pro přístup k fyzické infrastruktuře by však mohla bránit obecná pravidla ve vnitrostátních právních předpisech zakazující provozovatelům sítě sjednávat přístup k fyzické infrastruktuře ze strany podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat sítě elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení. Taková obecná pravidla by proto měla být zrušena. Opatření stanovená v tomto nařízení by zároveň neměla členským státům bránit v tom, aby motivovaly provozovatele veřejných služeb k poskytování přístupu k infrastruktuře tím, že při výpočtu sazeb pro koncové uživatele u jejich hlavní činnosti nebo činností v souladu s platným právem Unie vyloučí příjmy plynoucí z přístupu k jejich fyzické infrastruktuře.
- (19) V zájmu zajištění právní jistoty a zabránění nepřiměřené zátěži provozovatelů sítí vyplývající ze současného uplatňování dvou odlišných režimů přístupu k téže fyzické infrastruktuře by se na fyzickou infrastrukturu, na kterou se vztahují povinnosti přístupu uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo povinnosti přístupu vyplývající z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, neměly vztahovat povinnosti přístupu stanovené tímto nařízením a to po dobu, po kterou tyto přístupové povinnosti zůstávají v platnosti. Toto nařízení by však mělo být použitelné, pokud vnitrostátní regulační orgán uložil přístupovou povinnost podle směrnice (EU) 2018/1972, která omezuje dostupné možnosti využití dotčené fyzické infrastruktury. K tomu by mohlo dojít například tehdy, když provozovatel, který plánuje připojit základnové stanice, požádá o přístup k existující fyzické infrastruktuře, k níž jsou na trhu uloženy povinnosti přístupu s ohledem na přístup k vyhrazené velkoobchodní kapacitě¹⁰.

¹⁰ Doporučení Komise (EU) 2020/2245 ze dne 18. prosince 2020 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které připadají v úvahu pro regulaci *ex ante* podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace, 18.12.2020, C(2020) 8750, Úř. věst. L 439, 29.12.2020, s. 23.

- (20) V zájmu zajištění proporcionality a zachování investičních pobídek by měl mít provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru právo z objektivních a oprávněných důvodů odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura, k níž bylo požádáno o přístup, by konkrétně mohla být technicky nevhodná kvůli zvláštním okolnostem nebo nedostatku prostoru, který je v současné době k dispozici, případně z důvodu budoucích potřeb ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány, například ve veřejně dostupných investičních plánech. Aby se zabránilo jakémukoli možnému narušení hospodářské soutěže nebo jakémukoli možnému zneužití podmínek k odepření přístupu, mělo by být každé takové odepření řádně odůvodněno a založeno na objektivních a podrobných důvodech. Tyto důvody by například nebyly považovány za objektivní, pokud podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací vybudoval fyzickou infrastrukturu díky koordinaci stavebních prací s jiným provozovatelem sítě, než je provozovatel sítě elektronických komunikací, a odmítá poskytnout přístup na základě údajné nedostatečné dostupnosti prostoru k uložení prvků VHCN, která vyplývá z rozhodnutí učiněných podnikem, který je jím ovládán. V takovém případě by mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže, pokud v oblasti, které se žádost o přístup týká, neexistuje žádná jiná VHCN. Podobně by za určitých okolností mohlo sdílení infrastruktury ohrozit bezpečnost nebo veřejné zdraví, integritu a bezpečnost sítě, mimo jiné v rámci kritické infrastruktury, případně poskytování služeb, které jsou prostřednictvím téže infrastruktury zajišťovány primárně. Navíc v případech, kdy provozovatel sítě již poskytuje použitelný alternativní prostředek pro pasivní velkoobchodní fyzický přístup k sítím elektronických komunikací, který by splňoval potřeby žadatele o přístup, jako jsou například nenasvícená optická vlákna nebo zpřístupnění optických vláken, může mít přístup k uvedené fyzické infrastruktuře negativní hospodářský dopad na její obchodní model, zejména u pouze velkoobchodních provozovatelů, a na investiční pobídky. Toto nařízení nebrání členským státům, aby omezily uplatňování podmínek pro odepření přístupu na základě existence alternativní nabídky nenasvícených vláken nebo zpřístupnění optických vláken, pokud by tyto produkty na relevantních trzích nepředstavovaly použitelný alternativní prostředek pasivního velkoobchodního fyzického přístupu k sítím elektronických komunikací. Může také hrozit neefektivní zdvojování fyzické infrastruktury. Posouzení spravedlivé a přiměřené povahy podmínek pro tyto alternativní prostředky pro velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře by mělo mimo jiné zohlednit základní obchodní model podniku, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací poskytující přístup, a potřebu zabránit jakémukoli posílení případné významné tržní síly jedné ze stran; a také to, zda poskytovatel přístupu váže nebo spojuje přístup se službami, které nejsou absolutně nezbytné. Aby se zachovaly investiční pobídky a zabránilo se nepříznivým a nezamýšleným hospodářským dopadům na obchodní model provozovatele, který jako první zavádí síť FttP, zejména ve venkovských oblastech, mohly by členské státy stanovit, že pokud podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací usiluje o přístup k jediné optické síti přítomné v jeho cílové oblasti pokrytí, poskytovatel přístupu by mohl odmítnout přístup ke své fyzické infrastruktuře, pokud za spravedlivých a přiměřených podmínek poskytne použitelný alternativní prostředek velkoobchodního aktivního přístupu, který je vhodný pro poskytování sítí s velmi vysokou kapacitou.

- (21) Aby se usnadnilo opětovné využívání existující fyzické infrastruktury v případě, že provozovatelé požádají o přístup ve specifikované oblasti, měli by provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, předložit nabídku sdíleného využívání svých zařízení za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny, pokud není přístup odepřen z objektivních a podložených důvodů. Subjekty veřejného sektoru by rovněž měly mít povinnost nabízet přístup za nediskriminačních podmínek. V závislosti na okolnostech může podmínky, za nichž je takový přístup udělen, ovlivnit několik faktorů. Tyto podmínky by měly zajistit, aby poskytovatelé přístupu měli přiměřenou možnost dosáhnout spravedlivé návratnosti investic a získat zpět náklady vzniklé za účelem poskytnutí přístupu, a mohou zahrnovat: i) dodatečné náklady na údržbu a úpravy; ii) preventivní ochranná opatření, která mají být přijata k omezení nepříznivých dopadů na bezpečnost, zabezpečení a integritu sítě; iii) specifická ujednání o odpovědnosti v případě škody; iv) využití jakékoli veřejné dotace udělené na vybudování infrastruktury, včetně konkrétních podmínek spojených s dotací nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy v souladu s právními předpisy Unie; v) schopnost zajistit či poskytnout kapacitu infrastruktury za účelem splnění či zajištění závazků veřejné služby; a vi) veškerá omezení vyplývající z ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, včetně minimalizace vizuálního dopadu na infrastrukturu s cílem zajistit přijetí ze strany veřejnosti a její udržitelné zavádění, veřejné zdraví, veřejná bezpečnost nebo dodržení městských a venkovských územních plánů.
- (22) Investice do fyzické infrastruktury veřejných sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení by měly přímo přispívat k cílům stanoveným v rozhodnutí (EU) 2022/2481 a zabránit oportunistickému chování. Jakákoli povinnost přístupu k existující fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací by proto měla plně zohlednit celou řadu faktorů, jako například i) ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu; ii) časový harmonogram návratnosti investic; iii) vliv, který má přístup na hospodářskou soutěž na navazujících trzích a v důsledku toho na ceny a na návratnost investice; iv) odpisy aktiv sítě v době žádosti o přístup; v) obchodní důvody podporující investice, zejména do fyzické infrastruktury užívané k poskytování služeb sítí s velmi vysokou kapacitou; a vi) možnosti souběžného zavádění infrastruktury, jež je předběžně nabídnuta žadateli o přístup. V souvislosti s určováním cen a podmínek provozovateli sítí a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, by poskytovatelé přístupu nebo subjekty pro řešení sporů mohli využít některé stávající smlouvy a obchodní podmínky dohodnuté mezi zájemci o přístup a poskytovateli přístupu jako srovnávací faktor k určení toho, zda jsou ceny a podmínky spravedlivé a přiměřené tak, že odrážejí tržní ceny a podmínky.
- (23) Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, nemusí mít dostatečné zdroje, zkušenosti nebo nezbytné technické znalosti, které by jim umožnily zapojit se do jednání s provozovateli o přístupu. V zájmu usnadnění přístupu k fyzické infrastruktuře těchto subjektů veřejného sektoru by mohl být určen orgán, který by prostřednictvím jednotného informačního místa koordinoval žádosti o přístup, poskytoval právní a technické poradenství pro sjednávání podmínek přístupu a zpřístupňoval relevantní informace o této fyzické infrastruktuře. Tento koordinační orgán by mohl rovněž podporovat subjekty veřejného sektoru při přípravě vzorových smluv a monitorovat výsledek a délku procesu žádostí o přístup. Tento orgán by rovněž mohl pomoci v případných sporech ohledně přístupu k fyzické infrastruktuře, kterou vlastní nebo ovládají subjekty veřejného sektoru.

- (24) Členské státy mohou poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k fyzické infrastruktuře, mimo jiné včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran. Pokud se orgány pověřené vydáváním pokynů liší od vnitrostátních orgánů pro řešení sporů, měly by být názory vnitrostátních orgánů pro řešení sporů řádně zohledněny.
- (25) Provozovatelé by měli mít na požádání přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře a o plánovaných stavebních pracích v oblasti budování. To jim umožní efektivně plánovat budování VHCN a zajistit co nejefektivnější využití existující fyzické infrastruktury vhodné pro zavádění takových sítí a plánovaných stavebních prací. Tyto minimální informace jsou základním předpokladem pro posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující fyzické infrastruktury nebo koordinace plánovaných stavebních prací v určité oblasti, jakož i pro snížení škody na jakékoli existující fyzické infrastruktuře. S ohledem na počet zúčastněných stran (případně včetně veřejně a soukromě financovaných stavebních prací, jakož i existující fyzické infrastruktury) a v zájmu usnadnění přístupu k těmto informacím (napříč odvětvími a přes hranice) by provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru, na něž se vztahují povinnosti týkající se transparentnosti, měli tyto aktuální minimální informace neprodleně v dané lhůtě zpřístupnit prostřednictvím jednotného informačního místa. To zjednoduší vyřizování žádostí o přístup k těmto informacím a umožní provozovatelům vyjádřit zájem o přístup k fyzické infrastruktuře nebo o koordinaci stavebních prací, u nichž hraje rozhodující úlohu načasování. Minimální informace o plánovaných stavebních pracích by měly být zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa, jakmile bude mít tyto informace k dispozici dotčený provozovatel sítě, a v každém případě a tehdy, když jsou vyžadována povolení, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.
- (26) Tyto minimální informace by měly být neprodleně zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aby provozovatelé mohli podávat své žádosti o informace. Jednotné informační místo by mohlo být tvořeno úložištěm informací v elektronické podobě, kde lze získat přístup k informacím nebo je zpřístupnit a podávat žádosti on-line pomocí digitálních nástrojů, jako jsou internetové stránky, elektronické adresy, digitální aplikace a digitální platformy. Zpřístupňované informace mohou být omezeny z důvodu zajištění bezpečnosti a integrity sítí, zejména v rámci kritické infrastruktury, národní bezpečnosti nebo ochrany legitimních provozních a obchodních tajemství. Jednotné informační místo nemusí tyto informace ukládat, pokud zajistí připojení k jiným digitálním nástrojům, jako jsou internetové portály, digitální platformy, databáze nebo digitální aplikace, kde jsou tyto informace uloženy. Proto lze uvažovat o různých modelech jednotného informačního místa. Jednotné informační místo může poskytovat další funkce, jako je přístup k dalším informacím nebo podpora procesu žádostí o přístup k existující fyzické infrastruktuře, případně koordinace stavebních prací.

- (27) Kromě toho, pokud je žádost přiměřená, zejména je-li to třeba pro sdílení existující fyzické infrastruktury nebo pro koordinaci stavebních prací, provozovatelé by měli dostat možnost provést průzkum na místě a vyžádat si informace o plánovaných stavebních pracích za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek, aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá s cílem zajistit bezpečnost a integritu sítě, jakož i ochranu důvěrnosti a provozních a obchodních tajemství.
- (28) Měla by být podporována zvýšená transparentnost plánovaných stavebních prací prostřednictvím jednotných informačních míst. Toho lze dosáhnout přesměrováním provozovatelů k takovým informacím, kdykoli jsou k dispozici. Transparentnost by mohla být posílena také tím, že žádosti o udělení povolení bude podmíněna předchozím zpřístupněním informací o plánovaných stavebních pracích prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (29) Rozhodovací pravomoc, kterou si členské státy ponechávají při přidělování funkcí jednotných informačních míst více než jednomu příslušnému orgánu, by neměla ovlivnit jejich schopnost tyto funkce účinně plnit. Pokud je v členském státě zřízeno více jednotných informačních míst, mělo by jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo sestávající ze společného uživatelského rozhraní zajistit bezproblémový přístup ke všem jednotným informačním místům elektronickými prostředky. Toto jednotné informační místo by mělo být plně digitalizováno a mělo by umožňovat snadný přístup k příslušným digitálním nástrojům. To umožní provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru vykonávat jejich práva a plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení. To zahrnuje rychlý přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích, všeobecným podmínkám přístupu provozovatelů sítí ke stávající fyzické infrastruktuře, elektronickým správním postupům pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob a k příslušným podmínkám a postupům. V rámci těchto minimálních informací by jednotné informační místo mělo poskytovat přístup ke georeferencovaným informacím o umístění existující fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních prací. Za tímto účelem by členské státy měly poskytnout automatizované digitální nástroje pro předkládání georeferencovaných informací a nástroje pro konverzi do podporovaných datových formátů. Ty by mohly být zpřístupněny provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru odpovědným za poskytování těchto informací prostřednictvím jednotného informačního místa. Kromě toho, pokud jsou georeferencované údaje o poloze dostupné prostřednictvím jiných digitálních nástrojů, jako je například geoportál INSPIRE podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES¹¹, mohlo by jednotné informační místo poskytovat uživatelsky vstřícný přístup k těmto informacím.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (30) V zájmu zajištění proporcionality a bezpečnosti nemusí požadavek na zpřístupnění informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa platit ze stejných důvodů, jimiž je odůvodňováno zamítnutí žádosti o přístup. Kromě toho by zpřístupňování informací o existující fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa mohlo být ve velmi specifických případech pro provozovatele sítí a subjekty veřejného sektoru zatěžující nebo nepřiměřené. K tomu by mohlo dojít například v případě, kdy mapování příslušných aktiv ještě není k dispozici a bylo by velmi nákladné, nebo pokud se očekává, že počet žádostí o přístup bude v určitých oblastech členského státu nebo s ohledem na určitou konkrétní fyzickou infrastrukturu velmi nízký. Pokud se na základě analýzy nákladů a přínosů ukáže, že poskytování informací je nepřiměřené, neměli by mít provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru povinnost tyto informace zpřístupňovat. Členské státy by měly takovou analýzu nákladů a přínosů provést na základě konzultací se zúčastněnými stranami o poptávce po přístupu k existující fyzické infrastruktuře a tato analýza by měla být pravidelně aktualizována. Konzultační proces a jeho výsledky by měly být zpřístupněny veřejnosti prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (31) V zájmu zajištění soudržnosti by příslušné subjekty plnící funkce jednotného informačního místa, vnitrostátní regulační orgány plnící své úkoly podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo jiné příslušné orgány, jako jsou celostátní, regionální nebo místní orgány odpovědné za katastr nemovitostí nebo případně provádění směrnice 2007/2/ES (INSPIRE), měly vzájemně konzultovat a spolupracovat. Účelem této spolupráce by měla být minimalizace úsilí provozovatelů sítí a subjektů veřejného sektoru včetně určených podniků s významnou tržní silou (dále jen „provozovatelé s významnou tržní silou“) při plnění povinností týkajících se transparentnosti, pokud jde o zpřístupňování informací o jejich fyzické infrastruktuře. Pokud je vyžadován jiný soubor údajů o fyzické infrastruktuře provozovatele s významnou tržní silou, měla by taková spolupráce vést k vytvoření užitečných vzájemných vazeb a synergií mezi databázemi související s významnou tržní silou a jednotným informačním místem a přiměřených společných postupů shromažďování a poskytování údajů, aby bylo možné dosáhnout snadno srovnatelných výsledků. Spolupráce by se měla zaměřit rovněž na usnadnění přístupu k informacím o fyzické infrastruktuře s ohledem na vnitrostátní podmínky. Dojde-li ke změně nebo zrušení regulačních povinností, měly by mít dotčené strany možnost dohodnout se na nejlepších řešeních s cílem přizpůsobit shromažďování a poskytování údajů o fyzické infrastruktuře nově použitelným regulačním požadavkům.
- (32) Členské státy mohou rozhodnout, že povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací se nevztahuje na stavební práce z důvodů národní bezpečnosti nebo ve stavu nouze. Tak by tomu mohlo být v případě stavebních prací prováděných v případě, že existuje riziko veřejného ohrožení v důsledku procesů degradace stavebněinženýrských prací a jejich přidružených zařízení, které jsou způsobeny destruktivními přírodními nebo lidskými činiteli a jsou potřebné k zajištění jejich bezpečnosti nebo demolice. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupnit druhy stavebních prací, na něž se tyto okolnosti vztahují.

- (33) V zájmu zajištění značných úspor a minimalizace zátěže pro oblast dotčenou budováním nových sítí elektronických komunikací by měla být zakázána regulační omezení, která stanoví obecný zákaz uzavírání dohod o koordinaci stavebních prací mezi provozovateli sítí za účelem budování VHCN. Pokud nejsou stavební práce financovány z veřejných prostředků, neměla by být tímto nařízením dotčena možnost provozovatelů sítí uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.
- (34) Členské státy by měly maximalizovat výsledky stavebních prací zcela nebo částečně financovaných z veřejných prostředků využitím pozitivních externalit takových prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury za účelem budování VHCN. Hlavní účel stavebních prací financovaných z veřejných prostředků by neměl být nepříznivě dotčen. Provozovatel sítě, který přímo či nepřímo provádí dotčené stavební práce (například prostřednictvím subdodavatele), by však měl vyhovět včasným a přiměřeným žádostem o koordinaci budování prvků VHCN, a to za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Žadající provozovatel by měl například hradit veškeré dodatečné náklady včetně nákladů způsobených zpožděními a omezit změny původních plánů na minimum. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo členských států vyhradit kapacitu pro síť elektronických komunikací i bez zvláštních žádostí. To umožní členským státům vyhovět budoucí poptávce po fyzické infrastruktuře a maximalizovat hodnotu stavebních prací, nebo přijmout opatření poskytující podobná práva provozovatelům jiných druhů sítí, například pro dopravu, plyn nebo elektřinu, s cílem koordinovat stavební práce.
- (35) V některých případech, zejména v případě budování ve venkovských, odlehlých nebo řídko osídlených oblastech, by povinnost koordinovat stavební práce mohla ohrozit finanční životaschopnost takového budování a v konečném důsledku odrazovat od investic prováděných za tržních podmínek. Žádost o koordinaci stavebních prací adresovaná podniku, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací, by proto mohla být za určitých okolností považována za nepřiměřenou. Tak by tomu mělo být zejména v případě, že žadající podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat síť elektronických komunikací, neoznámil svůj záměr vybudovat v dané oblasti VHCN (v rámci nového budování, modernizace nebo rozšíření sítě) a existovala prognóza nebo výzva k prohlášení o záměru zavést VHCN v určených oblastech (podle článku 22 směrnice (EU) 2018/1972) nebo veřejnou konzultaci podle pravidel Unie pro státní podporu. Pokud se uskutečnila více než jedna z těchto prognóz, výzev a/nebo veřejných konzultací, mělo by se vzít v úvahu pouze nevyjádření zájmu při poslední příležitosti za období, během něhož je žádost o koordinaci stavebních prací podána. Aby byl v budoucnu zajištěn přístup k vybudované infrastruktuře, měl by podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací provádějící stavební práce, zaručit, že vybuduje fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou s přihlédnutím k požadavkům na kapacitu vyjádřeným podnikem, který žádá o koordinaci stavebních prací, a případně k pokynům poskytnutým členskými státy. Tím nejsou dotčena pravidla a podmínky spojené s přidělováním veřejných prostředků a uplatňováním pravidel státní podpory.

- (35b) Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat ustanovení tohoto nařízení o koordinaci stavebních prací, včetně transparentnosti, na stavební práce, jejichž rozsah je omezen, například pokud jde o hodnotu, velikost nebo dobu trvání. Mohlo by se jednat například o stavební práce trvající méně než 48 hodin s použitím pokládky kabelů frézováním povrchu nebo práce nouzové povahy.
- (36) Členské státy mohou poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení o koordinaci stavebních prací, mimo jiné včetně rozdělování nákladů. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (37) Účinná koordinace může pomoci snížit náklady a zpoždění, jakož i narušení budování, které může být způsobeno problémy na místě. Jedním z příkladů, kde může koordinace stavebních prací může přinést jasné výhody, jsou mezioborové projekty v rámci transevropských energetických sítí (TEN-E) a transevropských dopravních sítí (TEN-T), jako je vybudování koridorů 5G podél dopravních cest, jako jsou silnice, železnice a vnitrozemské vodní cesty. Tyto projekty mohou také často vyžadovat koordinaci návrhu nebo společný návrh založený na včasné spolupráci mezi účastníky projektu. Dotčené strany se mohou v rámci tohoto společného návrhu před koordinací stavebních prací předem dohodnout na způsobech zavádění fyzické infrastruktury a na technologii a vybavení, které mají být použity. Žádost o koordinaci stavebních prací by proto měla být podána co nejdříve.
- (38) Při budování sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení může být za účelem ochrany obecných zájmů členských států a Unie nezbytná řada různých povolení. Ty se mohou týkat výkopů, stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení, jakož i omezení vlastnických práv třetích osob. Počet povolení a omezení vlastnických práv třetích osob nutných pro budování různých typů sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení a místní charakter budování by mohly zahrnovat uplatňování různých postupů a podmínek, což může při budování sítí působit obtíže. V zájmu usnadnění budování by proto všechna pravidla týkající se podmínek a postupů pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob měla být zjednodušena a sjednocena na vnitrostátní úrovni. Při zachování práva každého příslušného orgánu na účast a uchování svých rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity by veškeré informace o postupech a obecných podmínkách týkajících se udělování povolení na stavební práce a omezení vlastnických práv třetích osob měly být dostupné prostřednictvím jednotných informačních míst. To by mohlo snížit složitost a zvýšit efektivitu a transparentnost pro všechny provozovatele, a zejména pro nové provozovatele na trhu nebo menší provozovatele, kteří neprovozují činnost v dané oblasti. Provozovatelé by navíc měli mít právo prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě své žádosti o povolení a o omezení vlastnických práv třetích osob. Každý příslušný orgán by měl žadatele průběžně informovat v elektronické podobě o aktuálním stavu žádosti o povolení, k jejichž vyřizování je příslušný, včetně toho, zda bylo povolení uděleno nebo zamítnuto, a zajistit, aby tyto informace byly žadateli přístupné prostřednictvím jednotného informačního místa.

- (39) Postupy udělování povolení by neměly být překážkou pro investice ani by neměly poškozovat vnitřní trh. Členské státy by proto měly zajistit, aby rozhodnutí o tom, zda udělit povolení k budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení či nikoli, bylo k dispozici do čtyř měsíců od obdržení úplné žádosti o povolení. Právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy, které stanoví jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti pro řádný průběh řízení, jako jsou veřejné konzultace požadované ve správním řízení o udělení povolení z hlediska životního prostředí nebo odvolací řízení vztahující se na postupy udělování povolení, by měly mít přednost před lhůtou stanovenou v tomto nařízení. Příslušné orgány by neměly omezovat budování VHCN nebo přiřazených zařízení, bránit mu nebo snižovat atraktivitu tohoto budování z ekonomického hlediska. Konkrétně by neměly bránit tomu, aby postupy pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob probíhaly pokud možno souběžně, ani vyžadovat, pokud to není odůvodněné, aby provozovatelé získali jeden druh povolení dříve, než mohou požádat o Další druhy povolení. Příslušné orgány by měly každé odmítnutí udělit povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob v rámci své pravomoci odůvodnit na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených podmínek.
- (40) Aby nedocházelo ke zbytečným prodávám, musí příslušné orgány rozhodnout o úplnosti žádosti o povolení do dvaceti dnů od jejího obdržení. Žádost o povolení by měla být považována za úplnou, pokud příslušný orgán žadatele nevyzve, aby v uvedené lhůtě poskytl chybějící informace. Pokud jsou pro budování prvků VHCN vyžadována kromě povolení i omezení vlastnických práv třetích osob, měly by příslušné orgány odchylně od článku 43 směrnice (EU) 2018/1972 udělit práva k omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců od obdržení žádosti, s výjimkou případů vyvlastnění. Ostatní omezení vlastnických práv třetích osob, která nejsou potřebná ve spojení s povoleními pro stavební práce, by měla být nadále udělována do šesti měsíců v souladu s článkem 43 směrnice (EU) 2018/1972.
- (41) Členské státy by měly v souladu s vnitrostátními právními předpisy určit kategorie infrastruktury (jako jsou stožáry, antény, sloupy a podzemní kabely), na něž se nevztahují stavební povolení, povolení provádět výkopy nebo jiné druhy povolení. Mezi tyto kategorie by mohly patřit rovněž technické modernizace stávajících údržbářských prací nebo zařízení, stavební práce malého rozsahu, jako je hloubení, a obnovování povolení.
- (42) Aby se zajistilo, že tyto postupy pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob budou dokončeny v přiměřené lhůtě, jak to vyplývá z některých modernizací a řádných správních postupů na vnitrostátní úrovni, je nezbytné vypracovat zásady pro zjednodušení administrativy. To by mohlo mimo jiné zahrnovat omezení povinnosti předchozího povolení na případy, kdy je to nezbytné.

- (43) Aby se usnadnilo budování prvků VHCN, měly by být veškeré poplatky související s vydáním povolení s výjimkou omezení vlastnických práv třetích osob omezeny na správní náklady spojené s vyřízením žádosti o povolení v souladu se zásadami stanovenými v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972. V případě omezení vlastnických práv třetích osob se použijí ustanovení článků 42 a 43 směrnice (EU) 2018/1972. To nezahrnuje vedlejší náklady, které nesouvisí se zpracováním žádosti o povolení, například na odpisy, opravu nebo výměnu veřejné infrastruktury; nebo náklady na opatření k zajištění veřejné bezpečnosti během stavebních prací vybíraných subjekty veřejného sektoru od provozovatele v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
- (44) Dosažení cílů stanovených v rozhodnutí (EU) 2022/2481 vyžaduje, aby do roku 2030 byli všichni koncoví uživatelé v pevných místech pokryti gigabitovou sítí až do koncového bodu sítě a všechny osídlené oblasti byly pokryty bezdrátovými vysokorychlostními sítěmi nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G v souladu se zásadou technologické neutrality. Poskytování gigabitových sítí koncovým uživatelům by mělo být usnadněno moderní technologií na bázi vláken, která ob stojí i v budoucnu, vhodnou zejména pro moderní fyzickou infrastrukturu uvnitř budov, přístupový bod pro budovu a rozvody uvnitř budovy, které ob stojí i v budoucnu. Náklady na zástavbu minitrubiček během výstavby budovy jsou relativně nízké, zatímco vybavení budov gigabitovou infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na budování gigabitové sítě. Všechny nové budovy nebo budovy, které procházejí významnou renovací zahrnující strukturální změny celé fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo její značné části, by proto měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou a přístupovým bodem pro budovu snadno přístupným pro jeden nebo více podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací a optické rozvody uvnitř budovy, což umožní připojení koncových uživatelů ke gigabitovým rychlostem. Developeri budov by navíc měli zajistit prázdné kabelovody vedoucí z každého bytu do přístupového bodu pro budovu umístěného ve vícebytové budově nebo mimo ni, které umožní připojení až ke koncovým bodům sítě, nebo v těch členských státech, kde je povoleno umístit koncový bod sítě mimo konkrétní lokaci koncového uživatele, až po fyzické místo, kde se koncový uživatel připojí k veřejné síti. Větší renovace stávajících budov v místě koncového uživatele za účelem snížení energetické náročnosti (podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU¹²) poskytují příležitost k modernizaci s cílem vybavit tyto budovy rovněž fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a přístupovým bodem pro budovu.
- (44a) Přístupový bod pro budovu by měl být snadno přístupný více operátorům, tj. přístupný bez vynaložení nepřiměřeného úsilí, zejména v případech, kdy se nachází uvnitř budovy, aniž by byl vytvořen nebo usnadněn monopol v budově.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (44b) Ustanovení týkající se fyzické infrastruktury uvnitř budovy připravené pro optická vlákna, přístupového bodu pro budovu a rozvodů připravených pro optická vlákna nevylučují přítomnost jiného typu technologie v rámci téže fyzické infrastruktury uvnitř budovy. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo vlastníků budov vybavit budovu kromě optických vláken i dalšími rozvody uvnitř budovy, s dodatečnou fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, která bude schopna pojmout další rozvody kromě optických vláken nebo jiných prvků sítí elektronických komunikací.
- (45) Perspektivu vybavení budovy fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, přístupovým bodem pro budovu nebo optickými rozvody uvnitř budovy připravenými pro optická vlákna je v určitých případech možné považovat za nepřiměřenou z hlediska nákladů, například u nových budov s jedním bytem nebo budov procházejících významnou renovací. To může být založeno na objektivních důvodech, jako jsou například odhady nákladů přizpůsobené konkrétním potřebám, ekonomické důvody spojené s danou lokalitou nebo důvody ochrany kulturního dědictví či životního prostředí (například u konkrétních kategorií památek).
- (46) Pro potenciální kupující a nájemce by bylo prospěšné, aby byly určeny budovy, které jsou vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, jakož i přístupovým bodem pro budovu a optickými rozvody připravenými pro optická vlákna, a které tedy mají značný potenciál úspory nákladů. Měla by být podporována rovněž připravenost budov na optická vlákna. Členské státy proto mohou v souladu s tímto nařízením vyvinout označení „fibre-ready“ („připraveno pro optická vlákna“) pro budovy vybavené takovouto infrastrukturou, přístupovým bodem pro budovu a optickými rozvody připravenými pro optická vlákna.
- (47) Podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, které budují gigabitové sítě v určité oblasti, by mohly dosáhnout významných úspor z rozsahu, pokud by mohly ukončit svou síť v přístupovém bodě pro budovu využitím existující fyzické infrastruktury a uvedením dotčené oblasti do původního stavu. To by mělo být možné bez ohledu na to, zda účastník v té době vyjádřil výslovný zájem o uvedenou službu, avšak pod podmínkou, že je minimalizován dopad na soukromé vlastnictví. Je-li síť ukončena v přístupovém bodě pro budovu, připojení dalších zákazníků je možné za podstatně nižších nákladů, zejména prostřednictvím připojení až ke koncovým bodům sítě, nebo v těch členských státech, kde je povoleno umístit koncový bod sítě mimo konkrétní lokaci koncového uživatele, až do fyzického bodu, kde se koncový uživatel připojí k veřejné síti, zejména prostřednictvím přístupu k vertikálnímu segmentu připravenému pro optická vlákna uvnitř budovy, pokud již existuje. Uvedeného cíle lze dosáhnout rovněž v případě, kdy je budova sama již vybavena gigabitovou sítí, k níž mají za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup všichni poskytovatelé veřejných komunikačních sítí, kteří mají v dané budově aktivního účastníka služeb. To může nastat zejména v členských státech, které přijaly opatření na základě článku 44 směrnice (EU) 2018/1972. Podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací by měly v co největší možné míře odstranit prvky své sítě (jako jsou zastaralé kabely a zařízení) a po ukončení smlouvy s účastníkem dotčenou oblast uvést do původního stavu.

- (48) S cílem přispět k zajištění dostupnosti gigabitových sítí pro koncové uživatele by nové a významně renovované budovy měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a přístupovým bodem pro budovu s výjimkou případů, kdy by to bylo nepřiměřené ve vztahu k celkovým nákladům na renovaci. Členské státy by k dosažení tohoto cíle měly mít možnost jisté flexibility. V tomto ohledu tedy není cílem tohoto nařízení harmonizace pravidel v oblasti souvisejících nákladů, včetně úhrady nákladů na vybavení budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna, optickými rozvody uvnitř budovy a přístupovým bodem pro budovu.
- (49) V souladu se zásadou subsidiarity a s cílem zohlednit vnitrostátní podmínky by členské státy měly přijmout normy nebo technické specifikace nezbytné pro účely vybavení nově postavených nebo významně renovovaných budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy; a nových nebo významně renovovaných vícebytových budov přístupovým bodem. Uvedené normy nebo technické specifikace mohou stanovit alespoň: specifikace přístupového bodu pro budovu; specifikace optického rozhraní; specifikace kabelů; specifikace zásuvek; specifikace potrubí nebo mikrotrubiček; technické specifikace potřebné k zabránění interferenci s elektrickým vedením a minimální poloměr ohybu. Členské státy mohou podmínit vydávání stavebních povolení souladem příslušného projektu nové budovy nebo významných renovačních prací vyžadujících stavební povolení s normami nebo technickými specifikacemi založenými na ověřeném zkušebním protokolu, případně podobným postupem stanoveným členskými státy. Kromě stavebního povolení, které udělují příslušné orgány po ověření, zda je stavební technický projekt v souladu s příslušnými předpisy, je v některých členských státech rovněž vyžadováno povolení k užívání budovy k zamýšlenému účelu po dokončení její konstrukce. Členské státy mohou rovněž zavést systémy certifikace za účelem prokázání souladu s normami nebo technickými specifikacemi, jakož i za účelem získání označení „připraveno pro optická vlákna“. Navíc by členské státy mohly s cílem zabránit nárůstu byrokracie v souvislosti s certifikačním režimem zavedeným podle tohoto nařízení zohlednit procesní požadavky uplatňované na certifikační režimy podle směrnice 2010/31/EU a rovněž zvážit možnost povolit kombinované zahájení obou postupů pro podávání žádostí.
- (50) Vzhledem ke společenským přínosům digitálního začlenění a k ekonomické logice budování VHCN, pokud neexistuje pasivní ani aktivní infrastruktura připravená pro optická vlákna, která obsluhuje prostory koncových uživatelů, ani alternativy k poskytnutí VHCN účastníkovi, měl by mít jakýkoli poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací právo ukončit svou síť na vlastní náklady v soukromých prostorech v případě, že dopad na nemovitost v soukromém vlastnictví je minimalizovaný, např. opětovným využitím existující fyzické infrastruktury dostupné v budově, je-li to možné, nebo uvedením dotčených oblastí do původního stavu.
- (51) Žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy by měly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, zatímco žádost o přístup k optickým rozvodům má spadat do oblasti působnosti směrnice (EU) 2018/1972.

- (52) Členské státy mohou poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, mimo jiné včetně uplatňování podmínek těchto ustanovení. Při přípravě těchto pokynů by měly být řádně zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (53) V zájmu podpory modernizace a pružnosti správních postupů a snížení nákladů a času vynaložených na postupy budování VHCN by služby jednotných informačních míst měly být poskytovány v plném rozsahu on-line. Jednotná informační místa by měla za tímto účelem poskytovat snadný přístup k nezbytným digitálním nástrojům, jako jsou internetové portály, elektronické adresy, databáze, digitální platformy a digitální aplikace. Tyto nástroje by měly umožnit účinný přístup k minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích a možnost vyžádat si informace. Tyto digitální nástroje by měly rovněž umožnit přístup k elektronickým správním postupům pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob a k souvisejícím informacím o příslušných podmínkách a postupech. Pokud je v členském státě zřízeno více jednotných informačních míst, měla by být všechna tato jednotná informační místa snadno a bezproblémově dostupná elektronickými prostředky prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa. Toto kontaktní místo by mělo mít společné uživatelské rozhraní zajišťující přístup k jednotným informačním místům on-line. Jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo by mělo usnadňovat interakci mezi provozovateli a příslušnými orgány, které vykonávají funkce jednotných informačních míst.
- (54) Členské státy by měly mít možnost využívat digitální nástroje, jako jsou internetové portály, elektronické adresy, databáze, digitální platformy a digitální aplikace, které již jsou případně dostupné na místní, regionální nebo vnitrostátní úrovni, a v případě potřeby je zdokonalovat za účelem zajišťování funkcí jednotného informačního místa, pokud splňují povinnosti stanovené v tomto nařízení. To zahrnuje přístup prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního kontaktního místa a dostupnost všech funkcí stanovených v tomto nařízení. Aby byla dodržena zásada „pouze jednou“ ve vztahu k minimalizaci a přesnosti údajů, mělo by být členským státům umožněno integrovat podle potřeby více digitálních platform, databází nebo aplikací podporujících jednotná informační místa. Například digitální platformy, databáze nebo aplikace podporující jednotná informační místa pro existující fyzickou infrastrukturu by mohly být propojeny nebo plně či částečně integrovány s digitálními platformami nebo aplikacemi pro plánované stavební práce a udělování povolení.

- (55) Aby byla zajištěna efektivita jednotných informačních míst stanovených tímto nařízením, měly by členské státy zajistit dostatečné zdroje a snadnou dostupnost příslušných informací o konkrétní zeměpisné oblasti. Tyto informace by měly být zveřejňovány ve vhodné míře podrobnosti s cílem maximalizovat účinnost s ohledem na přidělené úkoly, mimo jiné i v rámci místního katastru nemovitostí. Se záměrem vycházet z existujících struktur a maximalizovat přínosy pro uživatele by proto členské státy mohly zvážit možné synergie a úspory z rozsahu činnosti s jednotnými kontaktními místy ve smyslu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES¹³ a s dalšími plánovanými nebo existujícími řešeními elektronické veřejné správy. Obdobně by se na jednotná informační místa měla napojit i jednotná digitální brána stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724¹⁴.
- (56) Náklady na zřízení jednotného národního digitálního kontaktního místa, jednotných informačních míst a digitálních nástrojů potřebných k dosažení souladu s ustanoveními tohoto nařízení by mohly být plně nebo částečně způsobilé pro finanční podporu z fondů Unie, například z Evropského fondu pro regionální rozvoj – specifický cíl: konkurenceschopnější a inteligentnější Evropa díky podpoře inovativní a inteligentní ekonomické transformace a regionálního propojení IKT¹⁵, z programu Digitální Evropa¹⁶ – specifický cíl: zavádění a co nejlepší využívání digitálních kapacit a interoperabilita a z Nástroje pro oživení a odolnost¹⁷ – pilířů týkajících se digitální transformace a inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, včetně hospodářské soudržnosti, pracovních míst, produktivity, konkurenceschopnosti, výzkumu, vývoje a inovací a dobře fungujícího vnitřního trhu se silnými malými a středními podniky, pokud splňují jejich cíle a kritéria způsobilosti.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ([Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36](#)).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 ([Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1](#)).

¹⁵ Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1058 ze dne 24. června 2021 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o Fondu soudržnosti ([Úř. věst. L 231, 30.6.2021, s. 60](#)).

¹⁶ Článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/694 ze dne 29. dubna 2021, kterým se zavádí program Digitální Evropa a zrušuje rozhodnutí (EU) 2015/2240 ([Úř. věst. L 166, 11.5.2021, s. 1](#)).

¹⁷ Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost ([Úř. věst. L 57, 18.2.2021, s. 17](#)).

- (57) V případě neshody ohledně technických a obchodních podmínek během obchodních jednání o přístupu k fyzické infrastruktuře nebo koordinaci stavebních prací by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, jenž stranám nařídí řešení, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření vyhovět žádosti nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při stanovení cen za poskytnutí přístupu ke koordinovaným stavebním pracím nebo sdílení nákladů na ně by orgán pro řešení sporů měl zajistit, aby poskytovatel přístupu a provozovatelé sítě, kteří plánují stavební práce, měli přiměřenou možnost náhrady svých nákladů vzniklých při poskytování přístupu k jejich fyzické infrastruktuře nebo při koordinaci stavebních prací. Při tom by měly být zohledněny zvláštní vnitrostátní podmínky, zavedené cenové struktury a veškeré prostředky právní ochrany již dříve uložené vnitrostátními regulačními orgány. Orgán pro řešení sporů by měl rovněž zohlednit dopad požadovaného přístupu nebo koordinace plánovaných stavebních prací na obchodní plán poskytovatele přístupu nebo provozovatelů sítí, kteří plánují stavební práce, včetně jejich již uskutečněných nebo plánovaných investic, zejména investic do fyzické infrastruktury, jíž se žádost týká.
- (58) Aby se zabránilo zpožděním při budování sítí, měl by vnitrostátní orgán pro řešení sporů vyřešit spor včas a v každém případě nejpozději do čtyř měsíců od obdržení žádosti o urovnání sporu v případě sporů o přístup k existující fyzické infrastruktuře a do dvou měsíců, pokud jde o transparentnost fyzické infrastruktury, koordinaci plánovaných stavebních prací a transparentnost plánovaných stavebních prací. Mohly by nastat výjimečné okolnosti odůvodňující odklad řešení sporu, které by orgány pro řešení sporů nemohly ovlivnit, jako například nedostatečné informace nebo dokumentace nezbytná k přijetí rozhodnutí včetně stanovisek jiných příslušných orgánů, které je třeba konzultovat, případně vysoká složitost podání.
- (59) Pokud dojde ke sporům ohledně přístupu k fyzické infrastruktuře, plánovaných stavebních prací nebo informací o nich, pokud jde o budování VHCN, příslušný orgán pro řešení sporů by měl mít pravomoc k jejich vyřešení formou závazného rozhodnutí. Rozhodnutími tohoto orgánu by v každém případě neměla být dotčena možnost kterékoli strany obrátit se na soud nebo uplatnit předchozí či souběžný smírní mechanismus k formálnímu urovnání sporu, který by mohl mít podobu mediace nebo dalšího kola výměn.
- (60) V souladu se zásadou subsidiarity by tímto nařízením neměla být dotčena možnost, aby členské státy přidělily regulační úkoly orgánům, jež jsou nejvíce způsobilé je plnit v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení pravomocí a s požadavky stanovenými tímto nařízením. V zájmu snížení administrativní zátěže by měly mít členské státy možnost jmenovat stávající orgán nebo zachovat příslušné orgány, které již byly jmenovány podle směrnice (EU) 2014/61/EU. Informace o úkolech přidělených příslušnému orgánu nebo příslušným orgánům by měly být zveřejňovány prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamovány Komisi, pokud tak již nebylo učiněno podle směrnice (EU) 2014/61/EU. Rozhodovací pravomoc, kterou si členské státy ponechají při přidělování funkcí jednotných informačních míst více než jednomu příslušnému orgánu, by neměla ovlivnit jejich schopnost tyto funkce účinně plnit.

- (61) Určený vnitrostátní orgán pro řešení sporů a příslušný orgán vykonávající funkce jednotného informačního místa by měly zajistit nestrannost, nezávislost a strukturální oddělení vůči zúčastněným stranám, měly by vykonávat své pravomoci nestranně, transparentně a včas a měly by mít odpovídající pravomoci a zdroje.
- (62) Členské státy by měly stanovit vhodné, účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případ nedodržení tohoto nařízení nebo závazného rozhodnutí přijatého příslušnými orgány včetně případů, kdy provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru vědomě nebo z důvodu hrubé nedbalosti prostřednictvím jednotného informačního místa poskytne zavádějící, chybné nebo neúplné informace.
- (63) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž usnadnit budování fyzické infrastruktury vhodné pro VHCN v celé Unii způsobem, který podporuje vnitřní trh, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy v důsledku přetrvávajících rozdílných přístupů, jakož i pomalého a neúčinného provádění směrnice 2014/61/EU, ale spíše jich z důvodů rozsahu či účinků budování sítě a nezbytných investic může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (63b) Tímto nařízením není dotčena odpovědnost členských států za ochranu národní bezpečnosti ani jejich pravomoc chránit jiné základní funkce státu, zejména pokud jde o veřejnou bezpečnost, územní celistvost a zachování veřejného pořádku. V souladu s tím by měly být výjimky z tohoto nařízení týkající se uvedených záležitostí považovány za řádně odůvodněné a přiměřené.
- 64) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména usiluje o zajištění plného respektování práva na soukromý život a ochranu obchodního tajemství, svobodu podnikání, právo na vlastnictví a právo na účinnou právní ochranu. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (65) Toto nařízení obsahuje ustanovení, která se vztahují na všechny podstatné oblasti upravené směrnicí 2014/61/EU, která by proto měla být zrušena.

- (66) Cílem lhůty čtyřiaadvaceti měsíců mezi vstupem v platnost a použitelností je poskytnout členským státům dostatek času na to, aby zajistily, že jejich vnitrostátní právní předpisy nebudou obsahovat žádné překážky jednotného a účinného uplatňování tohoto nařízení. V případě malých obcí s méně než 3500 obyvateli mohou členské státy za podmínek stanovených v tomto nařízení stanovit, že lhůta pro poskytnutí informací o žádostech o přístup k fyzické infrastruktuře bude prodloužena o dalších 12 měsíců. Touto lhůtou čtyřiaadvaceti měsíců nejsou dotčena zvláštní pravidla tohoto nařízení o odloženém uplatňování zvláštních ustanovení, která jsou v něm uvedena. Členské státy zruší vnitrostátní předpisy, které se s tímto nařízením překrývají nebo jsou s ním v rozporu, do doby, kdy se toto nařízení začne používat. Pokud jde o přijímání nové nových právních předpisů během tohoto období, z ustanovení čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU vyplývá, že členské státy mají povinnost loajální spolupráce, která jim brání přijímat opatření, která by byla v rozporu s budoucími právními předpisy Unie,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit a podpořit zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou (VHCN) podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a usnadněním efektivnějšího budování nové fyzické infrastruktury, aby bylo možné tyto sítě zavádět rychleji a s nižšími náklady.
2. Pokud jsou ustanovení tohoto nařízení v rozporu s ustanoveními směrnice (EU) 2018/1972 nebo směrnice 2002/77/ES, použijí se příslušná ustanovení uvedených směrnic.
3. Toto nařízení stanoví minimální požadavky týkající se dosažení cílů stanovených v odstavci 1. Členské státy mohou zachovat nebo zavést pravidla v souladu s právními předpisy Unie, která jsou přísnější nebo podrobnější než tyto minimální požadavky, pokud tato pravidla slouží k podpoře společného využívání existující fyzické infrastruktury nebo k umožnění účinnějšího budování nové fyzické infrastruktury.
4. Odchylně od odstavce 3 nesmějí členské státy zachovat ani zavést pravidla, která jsou přísnější nebo podrobnější než pravidla stanovená v čl. 3 odst. 3 písm. a) až e) a odst. 6, čl. 4 odst. 5 druhém pododstavci, čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci a odst. 4, čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 7 a 8.
5. Tímto nařízením není dotčena odpovědnost členských států za ochranu národní bezpečnosti ani jejich pravomoc chránit jiné základní funkce státu, včetně zajišťování územní celistvosti státu a zachování veřejného pořádku.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené ve směrnici (EU) 2018/1972, zejména definice „sítě elektronických komunikací“, „sítě s velmi vysokou kapacitou“, „veřejné sítě elektronických komunikací“, „koncového bodu sítě“, „přiřazených zařízení“, „koncového uživatele“, „bezpečnosti sítí a služeb“, „přístupu“ a „operátora“.

Dále se použijí tyto definice:

- 1) „provozovatelem sítě“ se rozumí:
 - a) operátor ve smyslu čl. 2 bodu 29 směrnice (EU) 2018/1972;
 - b) podnik, který zajišťuje fyzickou infrastrukturu určenou k poskytování:
 - i) služeb výroby, přepravy nebo distribuce
 - plynu,
 - elektrické energie včetně veřejného osvětlení,
 - vytápění,
 - vody, včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, a odvodňovacích systémů;
 - ii) dopravních služeb včetně železnic, silnic včetně městských komunikací, přístavů a letišť;
- 2) „subjektem veřejného sektoru“ se rozumí státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení vytvořené jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;

3) „veřejnoprávními subjekty“ se rozumějí subjekty se všemi těmito vlastnostmi:

- a) jsou založeny za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu;
 - b) mají právní subjektivitu;
 - c) jsou financovány zcela nebo převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhají řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jejich správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;
- 4) „fyzickou infrastrukturou“ se rozumí:
- a) jakýkoli prvek sítě, který je určen k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě, jako jsou potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, antény, věže a sloupy, jakož i budovy, včetně jejich střech a částí jejich fasád, nebo vstupy do budov, a veškeré další objekty, které by mohly být vhodné k uložení prvků sítě, včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, mýtné brány, zastávky autobusů a tramvají či stanice metra a železniční stanice;
 - b) budovy, včetně jejich střech a částí jejich fasád, nebo vstupy do budov, a veškeré další objekty, které by mohly být vhodné k uložení prvků sítě, včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, mýtné brány, zastávky autobusů a tramvají či stanice metra a železniční stanice, pokud nejsou součástí sítě a pokud je vlastní nebo ovládají subjekty veřejného sektoru.

Kabely, včetně nenasvícených optických vláken, jakož i prvky sítí používané k poskytování vody určené k lidské spotřebě podle definice uvedené v čl. 2 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184¹⁸, nejsou fyzickou infrastrukturou ve smyslu tohoto nařízení;

5) „stavebními pracemi“ se rozumí každý výsledek stavebních nebo stavebněinženýrských prací jako celek, který je sám o sobě dostačující, aby plnil hospodářskou nebo technickou funkci, a zahrnuje jeden nebo více prvků fyzické infrastruktury;

6) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy“ se rozumí fyzická infrastruktura nebo zařízení v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k uložení kabelových nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat přístupový bod pro budovu s koncovým bodem sítě, nebo v těch členských státech, kde je povoleno umístit koncový bod sítě mimo konkrétní lokaci koncového uživatele, až po fyzický bod, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti.

7) „optickými rozvody uvnitř budovy“ se rozumí optické kabely v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k poskytování služeb elektronických komunikací a propojení přístupového bodu pro budovu s koncovým bodem sítě, nebo v těch členských státech, kde je povoleno umístit koncový bod sítě mimo konkrétní lokaci koncového uživatele, až po fyzický bod, kde se koncový uživatel může připojit k veřejné síti.

8) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna“ se rozumí fyzická infrastruktura uvnitř budovy určená k uložení prvků optických vláken;

9) „významnou renovací“ se rozumí stavební práce v místě koncového uživatele, které zahrnují strukturální změny celé fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo její značné části a vyžadují v souladu s vnitrostátními právními předpisy stavební povolení;

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1).

10) „povolením“ se rozumí explicitní nebo implicitní rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí přijatých současně nebo postupně jedním nebo více příslušnými orgány, vyžadované od podniku podle vnitrostátních právních předpisů k provedení stavebních nebo stavebněinženýrských prací nezbytných pro vybudování prvků VHCN;

11) „přístupovým bodem pro budovu“ se rozumí fyzický bod umístěný uvnitř budovy či mimo ni snadno přístupný pro několik podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, jehož prostřednictvím je umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy připravené pro optická vlákna.

12) „omezením vlastnických práv třetích osob“ se rozumí práva uvedená v čl. 43 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972 udělená provozovateli na instalování zařízení na nemovitosti, nad nebo pod nemovitostí ve veřejném nebo soukromém vlastnictví za účelem zavádění VHCN a přiřazených zařízení.

Článek 3

Přístup k existující fyzické infrastruktuře

1. Aniž je dotčen odstavec 3, veškeré subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu a všichni provozovatelé sítí vyhoví na základě písemné žádosti provozovatele všem oprávněným žádostem o přístup k této fyzické infrastruktuře za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny s cílem vybudovat prvky VHCN nebo přiřazených zařízení. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, vyhoví všem přiměřeným žádostem o přístup, a to rovněž za nediskriminačních podmínek. Takové písemné žádosti specifikují prvky fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno, včetně konkrétního časového rámce. Členské státy mohou pro tyto žádosti stanovit podrobné požadavky.

2. Při stanovování spravedlivých a přiměřených podmínek, včetně cen, pro poskytování přístupu provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, kteří vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, případně zohlední alespoň:

- a) stávající smlouvy a obchodní podmínky sjednané mezi provozovateli žádajícími o přístup a provozovateli sítí nebo subjekty veřejného sektoru poskytujícími přístup k fyzické infrastruktuře;
- b) potřebu zajistit, aby poskytovatel přístupu, včetně poskytovatelů přiřazených zařízení, měl přiměřenou možnost náhrady nákladů, které mu vzniknou při poskytování přístupu k jeho fyzické infrastruktuře, při zohlednění zvláštních vnitrostátních podmínek, obchodních modelů a všech cenových struktur zavedených za účelem poskytnutí přiměřené možnosti náhrady nákladů; v případě sítí elektronických komunikací je třeba také zohlednit veškeré prostředky právní ochrany uložené vnitrostátními regulačními orgány;
- c) dopad požadovaného přístupu na obchodní plán poskytovatele přístupu včetně investic do fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno, jakož i potřebu zajistit, aby byla poskytovateli přístupu zajištěna spravedlivá návratnost investic, která bude odrážet příslušné tržní podmínky a – zejména v případě podniků, které poskytují především výškovou infrastrukturu a nabízejí fyzický přístup více než jednomu podniku zajišťujícímu nebo oprávněnému zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací – jejich různé obchodní modely;

v konkrétním případě přístupu k fyzické infrastruktuře provozovatelů mohou orgány pro řešení sporů, případně s přihlédnutím k pokynům stanoveným v souladu s odstavcem 9, při určování spravedlivých a přiměřených podmínek pro poskytování přístupu, včetně cen, zvážit:

- ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu;
- časový harmonogram návratnosti investic;
- vliv, který má přístup na hospodářskou soutěž na navazujících trzích a v důsledku toho na ceny a na návratnost investice;
- odpisy aktiv sítě v době žádosti o přístup;

- obchodní důvody podporující investice v době, kdy byla uskutečněna, zejména do fyzické infrastruktury užívané k zajištění konektivity, a
- možnosti souběžného společného investování do zavádění fyzické infrastruktury, jež je předběžně nabídnuta žadateli o přístup, zejména podle článku 76 směrnice (EU) 2018/1972, případně souběžného zavádění zároveň s ní.

3. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, kteří vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, mohou odepřít přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře na základě jedné nebo více následujících podmínek:

- a) nedostatečná technická vhodnost fyzické infrastruktury, k níž bylo požádáno o přístup, pro uložení jakéhokoli prvku VHCN kapacitou podle odstavce 1;
- b) nedostatečná dostupnost prostoru k uložení prvků VHCN nebo přiřazených zařízení podle odstavce 1, a to i po zohlednění budoucích potřeb poskytovatele přístupu ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány, jako např. ve veřejně dostupných investičních plánech nebo prostřednictvím prahové hodnoty povolené kapacity vyjádřené jako procentní podíl celkové kapacity;
- c) oprávněné důvody týkající se bezpečnosti, národní bezpečnosti nebo veřejného zdraví;
- d) řádně opodstatněné důvody týkající se integrity a bezpečnosti kterékoli sítě, zejména kritické infrastruktury jednotlivých států;
- e) řádně odůvodněné riziko závažné interference plánovaných služeb elektronických komunikací s poskytováním jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury; nebo
- f) dostupnost použitelných alternativních prostředků pro pasivní velkoobchodní fyzický přístup k sítím elektronických komunikací, včetně nenasvícených optických vláken nebo zpřístupnění optických vláken, poskytnutých stejným provozovatelem sítě a vhodných k poskytování VHCN za předpokladu, že tento přístup je nabízen za spravedlivých a přiměřených podmínek.

Členské státy mohou stanovit, že provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu, mohou odmítnout přístup k určité fyzické infrastruktuře, pokud dostupnost přijatelných alternativních prostředků pro nediskriminační otevřený velkoobchodní přístup ke komunikačním sítím s velmi vysokou kapacitou poskytovaných týmž provozovatelem sítě nebo týmž veřejným subjektem za předpokladu, že:

- i. tyto alternativní prostředky pro velkoobchodní přístup jsou nabízeny za spravedlivých a přiměřených podmínek a
- ii. projekt zavádění žádajícího provozovatele se zaměřuje na stejnou oblast pokrytí a neexistuje žádná jiná optická síť spojující prostory koncových uživatelů (FttP) obsluhující tuto oblast pokrytí.

V případě, že je poskytnutí přístupu odepřeno, sdělí provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru, který vlastní nebo ovládá fyzickou infrastrukturu, žadateli o přístup písemně konkrétní a podrobné důvody tohoto odmítnutí co nejdříve, nejpozději však do dvou měsíců ode dne obdržení úplné žádosti o přístup, s výjimkou kritické infrastruktury jednotlivých států vymezené vnitrostátními právními předpisy, v jejímž případě se při odmítnutí žadateli nemusí sdělovat konkrétní a podrobné důvody.

4. Členské státy mohou zřídit nebo určit orgán pro koordinaci žádostí o přístup k fyzické infrastruktuře vlastněné nebo ovládané subjekty veřejného sektoru, poskytování právního a technického poradenství prostřednictvím vyjednávání podmínek přístupu a usnadňování poskytování informací prostřednictvím jednotného informačního místa uvedeného v článku 10.

5. Fyzická infrastruktura, na kterou se již vztahují přístupové povinnosti uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo jinými příslušnými orgány nebo vyplývající z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu, nepodléhá po dobu platnosti těchto přístupových povinností povinnostem stanoveným v odstavcích 1, 2 a 3.

6. Subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu nebo určité kategorie fyzické infrastruktury, nemusí na tuto fyzickou infrastrukturu nebo kategorie fyzické infrastruktury uplatňovat odstavce 1, 2 a 3 z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo enviromentální hodnoty nebo z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, obrany a ochrany zdraví. Členské státy určí tuto fyzickou infrastrukturu nebo kategorie fyzické infrastruktury na svém území na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Seznam kategorií fyzické infrastruktury a kritéria použitá k jejich určení se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa.

7. Provozovatelé jsou oprávněni nabízet přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování jiných sítí než sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení.

8. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka fyzické infrastruktury v případě, že provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru není jejím vlastníkem, ani vlastnické právo jakékoliv třetí strany, jako jsou vlastníci pozemků a soukromí vlastníci nemovitostí nebo případně práva nájemců.

9. Členské státy mohou poskytnout pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 4

Transparentnost ve vztahu k fyzické infrastruktuře

1. Pro účely žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v souladu s článkem 3 musí mít každý provozovatel právo na přístup na vyžádání a prostřednictvím jednotného informačního místa k následujícím minimálním informacím o existující fyzické infrastruktuře v elektronické podobě:

- a) georeferencované umístění a trasa;
- b) druh a současné využití infrastruktury;
- c) kontaktní místo.

Tyto minimální informace jsou zpřístupněny za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek a v každém případě nejpozději do patnácti pracovních dnů od podání žádosti o informace. V řádně odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena o patnáct pracovních dnů. Provozovatelé žádající o přístup jsou o nové lhůtě informováni prostřednictvím jednotného informačního místa.

Každý provozovatel, který žádá o přístup k informacím podle tohoto článku, specifikuje oblast, v níž plánuje budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení.

Přístup k minimálním informacím lze omezit nebo zamítnout pouze tehdy, je-li to nezbytné k zajištění bezpečnosti některých budov vlastněných nebo ovládaných subjekty veřejného sektoru, bezpečnosti a integrity sítí, národní bezpečnosti, bezpečnosti kritické infrastruktury jednotlivých států, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, pokud se na fyzickou infrastrukturu nevztahují přístupové povinnosti podle čl. 3 odst. 6, nebo z důvodů důvěrnosti nebo provozního či obchodního tajemství.

2. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru zpřístupní minimální informace uvedené v odstavci 1 prostřednictvím jednotného informačního místa a v elektronické podobě, přičemž tato povinnost začíná platit nejpozději čtyřicet měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost. Za stejných podmínek zpřístupní provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru neprodleně veškeré aktualizace těchto informací a jakékoli nové minimální informace uvedené v odstavci 1. V případě, že provozovatelé sítí nebo subjekty veřejného sektoru nesplní povinnost stanovenou v odstavci 1, mohou příslušné orgány do patnácti pracovních dnů od obdržení žádosti požádat, aby byly chybějící informace uvedené v odstavci 1 zpřístupněny v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa, aniž je dotčena možnost členských států uložit provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru, kteří vlastní nebo ovládají fyzickou infrastrukturu, sankce za nesplnění této povinnosti.

3. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru vyhovějí přiměřeným žádostem o průzkum na místě týkající se specifických prvků jejich fyzické infrastruktury na základě konkrétní žádosti provozovatele. V těchto žádostech se specifikují prvky fyzické infrastruktury dotčené v souvislosti s budováním prvků VHCN nebo přiřazených zařízení. Průzkum na místě týkající se specifikovaných prvků fyzické infrastruktury se povolí do jednoho měsíce od data obdržení žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek s výhradou omezení stanovených v odst. 1 čtvrtém pododstavci. Členské státy mohou pro takové žádosti stanovit podrobné požadavky.

4. Členské státy mohou rozhodnout, že odstavce 1, 2 a 3 nebudou z bezpečnostních důvodů na celou kritickou infrastrukturu jednotlivých států, jak je vymezena ve vnitrostátních právních předpisech, nebo na její části, uplatňovat.

5. Odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí:

- a) v případě fyzické infrastruktury, která není technicky vhodná pro budování VHCN nebo přiřazených zařízení, nebo
- b) v konkrétních případech, kdy by povinnost poskytovat informace o určitých druzích existující fyzické infrastruktury podle odst. 1 prvního pododstavce byla nepřiměřená, a to na základě analýzy nákladů a přínosů provedené členskými státy a založené na konzultacích se zúčastněnými stranami. nebo
- c) pokud se na fyzickou infrastrukturu nevztahují povinnosti přístupu podle čl. 3 odst. 6.

Odůvodnění, kritéria a podmínky pro uplatnění těchto výjimek se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa.

6. Provozovatelé, kteří získají přístup k informacím podle tohoto článku, přijmou vhodná opatření pro zajištění zachování důvěrnosti a provozního a obchodního tajemství.

Článek 5

Koordinace stavebních prací

1. Subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a všichni provozovatelé sítí mají právo sjednávat s provozovateli dohody o koordinaci stavebních prací včetně rozdělení nákladů v souvislosti s budováním prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo přiřazených zařízení.

2. Subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo ovládající fyzickou infrastrukturu a všichni provozovatelé sítí při provádění nebo plánování stavebních prací, ať už přímo, nebo nepřímo, které jsou zcela nebo částečně financovány z veřejných prostředků, musí vyhovět všem přiměřeným písemným žádostem provozovatelů o koordinaci těchto stavebních prací v souvislosti s budováním prvků VHCN nebo přiřazených zařízení, a to za transparentních a nediskriminačních podmínek. Členské státy mohou stanovit podrobné požadavky na takovou žádost, včetně případů s částečným financováním.

Těmto žádostem se vyhová, pokud jsou splněny tyto kumulativní podmínky:

- a) provozovateli sítě, který dotčené stavební práce původně plánoval, to nezpůsobí žádné nenávratné dodatečné náklady včetně nákladů způsobených dalším prodlením, aniž je tím dotčena možnost dohodnout se na rozdělení nákladů mezi dotčené strany;
- b) provozovatel sítě, který stavební práce původně plánoval, si zachová kontrolu nad koordinací těchto prací;
- c) žádost o koordinaci je podána co nejdříve, a pokud je zapotřebí povolení, nejpozději dva měsíce před předložením konečného projektu příslušným orgánům k udělení povolení.

3. Žádost o koordinaci stavebních prací podaná podnikem zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací podniku zajišťujícímu nebo oprávněnému zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací může být považována za neodůvodněnou, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

- a) žádost se týká oblasti, na kterou se vztahovala kterákoli z těchto možností:
 - i) prognóza dosahu širokopásmových VHCN podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972;
 - ii) výzva k oznámení záměru budovat VHCN podle čl. 22 odst. 3 směrnice (EU) 2018/1972;
 - iii) veřejná konzultace týkající se uplatňování pravidel Unie pro státní podporu;

- b) žadající podnik nevyjádřil svůj záměr budovat VHCN v oblasti uvedené v písmenu a) v žádném z posledních řízení uvedených v tomto písmenu a vztahujících se na období, během něhož je žádost o koordinaci předkládána.

Pokud je žádost o koordinaci považována za neodůvodněnou na základě prvního pododstavce, vybuduje podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, který odmítá koordinaci stavebních prací, fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou, aby uspokojil případné budoucí přiměřené potřeby přístupu třetích stran.

4. Členské státy mohou rozhodnout, že odstavce 2 a 3 se nepoužijí na druhy stavebních prací, jejichž rozsah je omezen, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, nebo na kritickou infrastrukturu jednotlivých států. Členské státy určí druh stavebních prací považovaných za práce omezeného rozsahu nebo na základě unijního nebo vnitrostátního práva za práce související s kritickou infrastrukturou jednotlivých států na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto typech stavebních prací se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa. Členské státy mohou rozhodnout, že nezveřejní informace týkající se své kritické infrastruktury.

5. Členské státy mohou poskytnout pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 6

Transparentnost ve vztahu k plánovaným stavebním pracím

1. V zájmu žádostí o koordinaci stavebních prací uvedených v čl. 5 odst. 2 provozovatel sítě zpřístupní následující minimální informace v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa:

- a) georeferencované umístění a druh prací;
- b) dotčené prvky fyzické infrastruktury;
- c) předpokládaný termín zahájení prací a dobu jejich trvání;

- d) předpokládaný termín předložení konečného projektu příslušným orgánům pro udělení povolení, je-li to relevantní;
- e) kontaktní místo.

Provozovatel sítě zajistí, aby informace uvedené v prvním pododstavci pro plánované stavební práce související s jeho fyzickou infrastrukturou byly správné a aktuální a aby byly neprodleně zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa. To je třeba provést, jakmile má provozovatel sítě tyto informace k dispozici, a v každém případě a tehdy, když se předpokládá udělení povolení, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.

S cílem usnadnit dohody o koordinaci stavebních prací při budování nebo renovaci městských komunikací nebo chodníků vlastněných nebo ovládaných subjekty veřejného sektoru zpřístupní subjekty veřejného sektoru informace uvedené v prvním pododstavci v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa. Subjekt veřejného sektoru tyto informace zpřístupní, jakmile je má k dispozici, v každém případě a tehdy, kdy je podávána žádost o povolení, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.

Provozovatelé mají na požádání právo na přístup k minimálním informacím uvedeným v prvním pododstavci v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa. V žádosti o přístup k informacím je nutno uvést oblast, v níž žádající provozovatel plánuje budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení. Požadované informace musí být poskytnuty do patnácti pracovních dnů od data obdržení žádosti o informace za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. V řádně odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena o patnáct pracovních dnů. Přístup k minimálním informacím lze omezit nebo zamítnout pouze do té míry, v níž je to nutné pro zajištění bezpečnosti sítí, včetně bezpečnosti kritické infrastruktury, a jejich integrity, národní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, důvěrnosti nebo provozního a obchodního tajemství.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že odstavec 1 se nevztahuje na informace o druzích stavebních prací, jejichž rozsah je omezen, pokud jde o hodnotu, velikost nebo trvání, v případě kritické infrastruktury jednotlivých států nebo z důvodů národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti nebo stavu nouze. Členské státy určí na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů druhy stavebních prací, jejichž rozsah by byl považován za omezený nebo které by se týkaly kritické infrastruktury jednotlivých států, jakož i mimořádné události nebo důvody národní bezpečnosti, které by odůvodňovaly, že by se na ně nevztahovala povinnost poskytovat informace. Informace o těchto druzích stavebních prací, které jsou vyňaty z povinností transparentnosti, se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa. Členské státy mohou rozhodnout, že nezveřejní informace týkající se své kritické infrastruktury.

Článek 7

Postup udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob

1. Příslušné orgány neomezují nepatříčně budování jakýchkoli prvků VHCN **nebo** přiřazených zařízení, ani mu nebrání. Členské státy vynaloží veškeré úsilí s cílem usnadnit, aby veškerá pravidla týkající se podmínek a postupů platných pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob, která jsou nezbytná pro účely budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení, byla jednotná na celém území daného členského státu, aniž je dotčeno právo členských států zachovat pravidla a ochranná opatření na ochranu veřejné bezpečnosti.
2. Příslušné orgány prostřednictvím jednotného informačního místa zpřístupní v elektronické podobě veškeré informace o podmínkách a postupech platných pro udělování povolení a omezení vlastnických práv třetích osob, které se provádí správními postupy, jakož i veškeré informace o výjimkách z některých nebo všech povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob vyžadovaných v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie.
3. Příslušné orgány zajistí, aby provozovatelé mohli prostřednictvím jednotného informačního místa podávat v elektronické podobě žádosti o povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob a získávat informace o stavu své žádosti. Členské státy mohou pro získávání informací stanovit podrobné postupy.

4. vypouští se

5. Příslušné orgány udělí či zamítnou povolení jiná než omezení vlastnických práv třetích osob v maximální lhůtě čtyř měsíců ode dne přijetí úplné žádosti o povolení.

Úplnost žádosti o povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob určí příslušné orgány do dvaceti pracovních dnů od obdržení žádosti. Pokud příslušné orgány žadatele nevyzvou, aby v této lhůtě poskytl případné chybějící informace, považuje se žádost za úplnou.

Prvním a druhým pododstavcem nejsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení včetně odvolacího řízení v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právními předpisy Unie.

Výjimečně a na základě oprávněného důvodu může příslušný orgán tuto lhůtu čtyř měsíců uvedenou v prvním pododstavci a v odstavci 6 z vlastního podnětu prodloužit. Jakékoli prodloužení musí být co nejkratší a nesmí přesáhnout čtyři měsíce s výjimkou případů, kdy je třeba splnit jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení včetně odvolacího řízení v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právními předpisy Unie. Členské státy uvedou důvody tohoto prodloužení a předem je zveřejní prostřednictvím jednotných informačních míst.

Každé odmítnutí udělit povolení nebo omezení vlastnických práv třetích osob musí být řádně odůvodněno na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

6. Odchylně od čl. 43 odst. 1 písm. a) směrnice (EU) 2018/1972 platí, že v případech, kdy je při budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení kromě povolení vyžadováno i omezení vlastnických práv třetích osob na nemovitost, nad nebo pod nemovitostí ve veřejném nebo případně soukromém vlastnictví s předchozím souhlasem vlastníka v souladu s vnitrostátním právem, příslušné orgány povolí tato omezení vlastnických práv třetích osob do čtyř měsíců ode dne obdržení úplné žádosti, s výjimkou případů vyvlastnění.

7. *vypouští se*

8. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy stanovit kategorie budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení, na něž se nevztahuje žádný postup udělování povolení ve smyslu tohoto článku.

9. Členské státy mohou mimo jiné požadovat povolení k budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení na budovách nebo místech architektonické, historické, náboženské nebo environmentální hodnoty chráněných podle vnitrostátního práva nebo případně z důvodu veřejné bezpečnosti, bezpečnosti kritické infrastruktury nebo environmentálních důvodů.

10. Povolení jiná než omezení vlastnických práv třetích osob požadovaná pro budování prvků VHCN nebo přiřazených zařízení nepodléhají žádným poplatkům nebo platbám přesahujícím správní náklady, jak je obdobně stanoveno v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972.

Článek 8

Fyzická infrastruktura a optické rozvody uvnitř budovy

1. Všechny nově postavené budovy nebo budovy procházející významnou renovací, včetně vícebytových budov obsahujících prvky ve spoluvlastnictví, v místě koncového uživatele, pro něž byla podána žádost o stavební povolení po uplynutí čtyřiaadvaceti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, musí být vybaveny přístupovým bodem pro budovu, fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy, včetně připojení až ke koncovým bodům sítě, nebo v těch členských státech, kde je povoleno umístit koncový bod sítě mimo konkrétní lokaci koncového uživatele, až po fyzický bod, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti.

2. *vypouští se*

3. Pokud to nepřiměřeně nezvyšuje náklady na renovační práce a je-li to technicky proveditelné, musí být do čtyřiaadvaceti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost všechny budovy v místě koncových uživatelů, včetně jejich prvků ve spoluvlastnictví, které procházejí větší renovací ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice 2010/31/EU, vybaveny přístupovým bodem pro budovu, fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy připravenou pro optická vlákna a optickými rozvody uvnitř budovy, včetně připojení až ke koncovým bodům sítě, nebo v těch členských státech, kde je povoleno umístit koncový bod sítě mimo konkrétní lokaci koncového uživatele, až po fyzický bod, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti.

4. Členské státy přijmou příslušné normy nebo technické specifikace, které jsou nezbytné k provedení odstavců 1 a 3 nejpozději 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Tyto normy nebo technické specifikace mohou zahrnovat:

- a) specifikace přístupových bodů budovy a specifikace optických rozhraní;
- b) specifikace kabelů;
- c) specifikace zásuvek;
- d) specifikace potrubí nebo mikrotrubiček;
- e) technické specifikace potřebné k zabránění interferenci s elektrickým vedením;
- f) minimální poloměr ohybu;
- g) technické specifikace kabeláže.

5. Budovy vybavené v souladu s tímto článkem jsou na základě dobrovolnosti způsobilé a v souladu s postupy stanovenými členskými státy k získání označení „fibre-ready“ (připraveno pro optická vlákna), pokud se členské státy rozhodly takové označení zavést.

6. Členské státy mohou zavést certifikační režim za účelem prokázání souladu s normami nebo technickými specifikacemi uvedenými v odstavci 4, jakož i za účelem získání označení „připraveno pro optická vlákna“ podle odstavce 5. Členské státy mohou podmínit vydání stavebního povolení uvedeného v odstavcích 1 a 3 dodržením norem nebo technických specifikací uvedených v tomto odstavci na základě technického projektu a případně povolení k užívání budovy k zamýšlenému účelu po dokončení stavby, a to na základě ověřeného zkušebního protokolu nebo podobného postupu stanoveného členskými státy, který by mohl zahrnovat kontrolu budov na místě nebo jejich reprezentativního vzorku.

7. Odstavce 1 a 3 se nepoužijí na určité kategorie budov, pokud je dodržování uvedených odstavců nepřiměřené, pokud jde o náklady jednotlivých vlastníků nebo spoluvlastníků na základě objektivních prvků. Členské státy určí tyto kategorie budov na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů.

8. Členské státy mohou rozhodnout, že odstavce 1 a 3 se na určité typy budov, jako jsou zvláštní kategorie památek, historické budovy, vojenské budovy a budovy užívané pro účely národní bezpečnosti, které jsou vymezeny vnitrostátními právními předpisy, nepoužijí nebo se použijí s náležitými technickými úpravami. Členské státy určí tyto kategorie budov na základě řádně opodstatněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto kategoriích budov se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa.

Článek 9

Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy

1. S výhradou odst. 3 prvního pododstavce je poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací oprávněn zavést svou síť na vlastní náklady až k přístupovému bodu pro budovu.
2. S výhradou odstavce 3 má každý poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací právo na přístup ke kterékoli existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za účelem budování VHCN, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.

3. Držitel práva na užívání přístupového bodu pro budovu a fyzické infrastruktury uvnitř budovy vyhoví všem oprávněným písemným žádostem o přístup k přístupovému bodu pro budovu a fyzické infrastrukturu uvnitř budovy ze strany poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací za přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to na místě. Členské státy mohou pro tyto žádosti stanovit podrobné požadavky.

4. Pokud neexistuje dostupná infrastruktura uvnitř budovy připravená pro optická vlákna, má poskytovatel veřejných sítí elektronických komunikací právo ukončit svou síť v prostorách účastníka, pokud s tím vlastník nebo tento účastník souhlasí, využitím stávající struktury uvnitř budovy v rozsahu, v jakém je dostupná a přístupná podle odstavce 3, a pokud se tak minimalizuje dopad na nemovitost v soukromém vlastnictví třetích stran.

5. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka přístupového bodu pro budovu nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy v případě, že držitel práva k užívání této infrastruktury nebo přístupového bodu není jejích vlastníkem, ani vlastnické právo jakékoli třetí strany, jako jsou vlastníci pozemků a vlastníci budov.

6. Členské státy mohou poskytnout pokyny k uplatňování tohoto článku.

Článek 10

Digitalizace jednotných informačních míst

1. Jednotná informační místa zpřístupní vhodné digitální nástroje, například ve formě internetových portálů, elektronických adres, databází, digitálních platforem nebo digitálních aplikací, aby umožnila on-line výkon všech práv a dodržování všech povinností stanovených v tomto nařízení.

2. Členské státy mohou podle potřeby vzájemně propojit nebo plně či částečně integrovat několik digitálních nástrojů podporujících jednotná informační místa uvedená v odstavci 1.

3. Členské státy stanoví jednotné vnitrostátní digitální kontaktní místo, které sestává ze společného uživatelského rozhraní zajišťujícího bezproblémový přístup k digitalizovaným jednotným informačním místům.

Článek 11

Řešení sporů

1. Aniž je dotčena možnost předložit věc soudu, každá strana má právo předložit příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů zřízenému podle článku 12 spor, který může vzniknout:

- a) pokud je odepřen přístup k existující infrastruktuře nebo nebylo dosaženo dohody o konkrétních podmínkách včetně ceny do **dvou** měsíců ode dne obdržení žádosti o přístup podle článku 3;
- b) v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v člancích 4 a 6 včetně případů, kdy požadované informace nejsou poskytnuty do patnácti pracovních dnů od podání žádosti podle článku 4, nebo v řádně odůvodněných případech s prodloužením o dalších patnáct pracovních dnů, a do dvou týdnů od podání žádosti podle článku 6;
- c) pokud není dosaženo dohody o koordinaci stavebních prací podle čl. 5 odst. 2 do jednoho měsíce od obdržení formální žádosti o koordinaci stavebních prací, nebo
- d) pokud není dosaženo dohody o přístupu k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy podle čl. 9 odst. 2 nebo 3 do jednoho měsíce ode dne obdržení formální žádosti o přístup;

1a. V případě sporů uvedených v odst. 1 písm. a) a d), je-li subjekt, od něhož provozovatel požádal o přístup, zároveň subjektem oprávněným k omezení vlastnických práv k nemovitosti, na níž, v níž nebo pod níž se nachází předmět přístupu, mohou členské státy stanovit, že příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů může řešit spory ohledně omezení vlastnických práv.

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 1 při plném zohlednění zásady proporcionality vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu nejpozději:

- a) do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti o vyřešení sporu v případě sporů uvedených v odst. 1 písm. a);
- b) do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti o vyřešení sporu v případě sporů uvedených v odst. 1 písm. b), c) a d).

Tyto lhůty lze prodloužit pouze v případě řádně odůvodněných výjimečných okolností.

3. Pokud jde o spory uvedené v odst. 1 písm. a), c) a d), rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro řešení sporů může spočívat ve stanovení spravedlivých a přiměřených podmínek, případně včetně ceny.

Pokud se spor týká přístupu provozovatele k infrastruktuře a vnitrostátním orgánem pro řešení sporů je vnitrostátní regulační orgán, zohlední se případně cíle stanovené v článku 3 směrnice (EU) 2018/1972.

4. Tento článek doplňuje soudní opravné prostředky a postupy v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, aniž by jimi byly tyto soudní opravné prostředky a postupy dotčeny¹⁹.

Článek 12

Příslušné orgány

1. Každý z úkolů svěřených vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů provádí jeden nebo více příslušných orgánů, kterými může být stávající orgán.

¹⁹ Listina základních práv Evropské unie (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 391).

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů musí být právně samostatný a funkčně nezávislý na kterémkoliv provozovateli sítě a na kterémkoli subjektu veřejného sektoru, který vlastní nebo ovládá fyzickou infrastrukturu, které se spor týká. Členské státy, které si ponechají vlastnictví provozovatelů sítí nebo kontrolu nad nimi, musí zajistit účinné strukturální oddělení funkcí souvisejících s vnitrostátními postupy pro řešení sporů a funkcí jednotného informačního místa od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

Vnitrostátní orgány pro řešení sporů jednají nezávisle a objektivně a při rozhodování o sporech jim předložených nežádají ani nepřijímají pokyny od žádného jiného subjektu. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Pouze příslušné orgány rozhodující o opravném prostředku mají pravomoc pozastavit nebo zrušit rozhodnutí vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.

3. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů může účtovat poplatky na pokrytí nákladů souvisejících s plněním úkolů, které mu byly svěřeny.

4. Všechny strany, jichž se spor týká, plně spolupracují s vnitrostátním orgánem pro řešení sporů.

5. Funkce jednotného informačního místa uvedeného v člácích 3 až 8 a 10 vykonává podle potřeby jeden nebo více příslušných orgánů určených členskými státy na celostátní, regionální nebo místní úrovni. S cílem pokrýt náklady na plnění těchto funkcí lze účtovat poplatky za užívání jednotných informačních míst.

6. Odstavec 2 první pododstavec se použije obdobně na příslušné orgány, které plní funkce jednotného informačního místa.

7. Příslušné orgány vykonávají své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby uvedené orgány měly k provádění svěřených úkolů odpovídající technické, finanční a lidské zdroje.

8. Členské státy prostřednictvím jednotného informačního místa zveřejní příslušné úkoly, které má každý příslušný orgán provést, zejména pokud jsou tyto úkoly svěřeny více než jednomu příslušnému orgánu nebo pokud se přidělené úkoly změnily. Příslušné orgány případně provádějí vzájemné konzultace a spolupracují ve věcech společného zájmu.

9. Členské státy oznámí Komisi totožnost každého příslušného orgánu v souladu s tímto článkem k plnění funkce podle tohoto nařízení a jejich příslušné povinnosti do dvanácti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost a veškeré jejich změny předtím, než takové určení nebo změna vstoupí v platnost.

10. Proti veškerým rozhodnutím přijatým příslušným orgánem se lze v souladu s vnitrostátními právními předpisy odvolat k plně nezávislému odvolacímu orgánu, včetně orgánu soudní povahy. Článek 31 směrnice (EU) 2018/1972 se obdobně použije i na jakékoli opravné prostředky podle tohoto odstavce.

Právem na opravný prostředek podle prvního pododstavce není dotčeno právo stran předložit spor příslušnému vnitrostátnímu soudu.

Článek 13 [...]

Článek 14

Sankce

Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí za porušení tohoto nařízení a jakéhokoli závazného rozhodnutí přijatého na základě tohoto nařízení příslušnými orgány uvedenými v článku 12 a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 15

Podávání zpráv a monitorování

1. Do pěti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Tato zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při plnění jejích cílů, včetně toho, zda a jak by mohlo nařízení více přispět k dosažení cílů v oblasti konektivity stanovených v rozhodnutí, kterým se zavádí politický program Digitální dekáda 2030.
2. Za tímto účelem může Komise požadovat od členských států informace, které musí být předloženy bez zbytečného odkladu. Do čtyřiaadvaceti měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost členské státy v úzké spolupráci s Komisí prostřednictvím Komunikačního výboru zřízeného článkem 118 směrnice (EU) 2018/1972 zejména stanoví ukazatele pro náležité monitorování uplatňování tohoto nařízení a mechanismus pro zajištění pravidelného shromažďování údajů a podávání zpráv o nich Komisi.

Článek 16

Přechodná opatření

Členské státy mohou stanovit, že lhůta 24 měsíců uvedená v čl. 4 odst. 2 činí v případě obcí s méně než 3500 obyvateli 36 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost. Během tohoto období tyto obce zajistí, aby byly dostupné informace na požádání přístupné hospodářským subjektům.

Článek 17

Zrušení

1. Směrnice 2014/61/EU se zrušuje.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 18

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se čtyřiačtyřicet měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně